

Niels L'Abée

Afvragen of milieu hierbij gebaat is

Vanaf 1 januari 2022 verbiedt de Franse wet tegen verspilling en voor de circulaire economie (de zogenaamde AGEC-wet) de detailverkoop van verse groenten en fruit verpakt in plastic verpakkingen. Er worden gelukkig (tijdelijke) uitzonderingen gemaakt voor bepaalde verpakkingen, maar al met al een forse maatregel.

Dat we gezamenlijk werken aan een betere planeet is prijzenswaardig, maar het 'bashen' van plastic werkt zowel direct als indirect contraproductief. Direct omdat afgevraagd moet worden of het milieu wel gebaat is bij deze maatregel, maar ook indirect omdat de beeldvorming van de consument sterk wordt beïnvloed door dit soort maatregelen en er uiteindelijk een incompleet beeld van deze verpakkingvorm ontstaat.

Succes

Het succes van plastic is vooral te danken (of te wijten) aan de combinatie van lage kosten, de veelzijdigheid van het materiaal, de duurzaamheid en de ratio kracht-gewicht. De milieubelasting van de plastic verpakking bedraagt vaak slechts 1 procent van de totale milieubelasting van het product (tegen bijvoorbeeld meer dan 30 procent bij een glazen verpakking).

Vergeet daarbij ook niet de voedselverspilling. De website van de Stichting Milieu Centraal verwoordt het pakkend: 'Eten weg-

gooien heeft een groter effect op het milieu dan besparen op verpakkingsmateriaal'. Wereldwijd wordt 45% van alle groenten en fruit verspild. De Verenigde Naties heeft dit dan ook tot een belangrijke duurzaamheidsdoelstelling gemaakt. Hoe het Franse verbod hierin past, is niet helder. De folie om de komkommer verlengt bijvoorbeeld de houdbaarheid met bijna twee weken en het verminderd beschadigingen. Met als resultaat dat er veel minder komkommers worden weggegooid.

Maar ook de industrie is

Consument heeft incompleet beeld van plastic

volop in beweging om de voetafdruk te verminderen. De industrie zet vol in op *reduce, reuse, recycle, renew* en *redesign*. Bepaalde verpakkingen worden nog onnodig groot of onnodig dik geproduceerd. Zo heeft ons bedrijf recent een yoghurtverpakking 25% lichter in gewicht gemaakt: een besparing van negen vrachtwagens plastic per jaar (*reduce*). Of het statiegeldsysteem op kleinere plastic flesjes - een prachtig voorbeeld van *reuse*.

Recentelijk hebben wij een bekende Nederlandse zoutverpakking opnieuw mogen ontwikkelen (*redesign*). Van een kartonnen buis, twee plastic materia-

len en aluminium binnenlaag is men naar één soort plastic gegaan dat 100% recyclebaar is (*recycle*). Voorheen ging deze buis de verbrandingsoven in, omdat de combinatie van materialen niet te scheiden valt.

Verpakkingsbelasting

Gelukkig stimuleert de Nederlandse overheid dit soort bewegingen via de Verpakkingsbelasting, waarbij een korting wordt gegeven wanneer monomateriaal gebruikt wordt.

Conclusie: de Franse overheid grijpt onhandig

in! Maar ook de juiste stimulering door overheden ontbreekt veelal. De markt heeft een prachtig alternatief

voorhanden met het bioplastics PLA (Polylactic Acid): een mooi voorbeeld van *renew*. PLA wordt gemaakt van plantaardige suikers die gewonnen worden uit de (resten van) onder andere maïssteel en is volledig composteerbaar. Helaas wordt dit materiaal geweerd door de supermarkten, omdat het niet gerecycled wordt, wat ook een logische opstelling is. Maar PLA wordt nu niet gerecycled omdat het volume ontbreekt. Een kip-en-ei-situatie waarin juist de overheid een mooie rol kan vervullen.

Niels L'Abée is directeur SFA Packaging BV